

EL DESIG DEL NIM

Aquesta història va sobre un petit cargol anomenat Nim que vivia a Sant Vicenç de Castellet. El seu cau era sota una fulla d'enciam de l'hort del Manel, el pagès del poble. El Nim vivia amb la seva família, el seu pare i la seva mare, que eren molt despreocupats en relació en Nim. Ells deien que tot el que fes tindria la seva conseqüència.

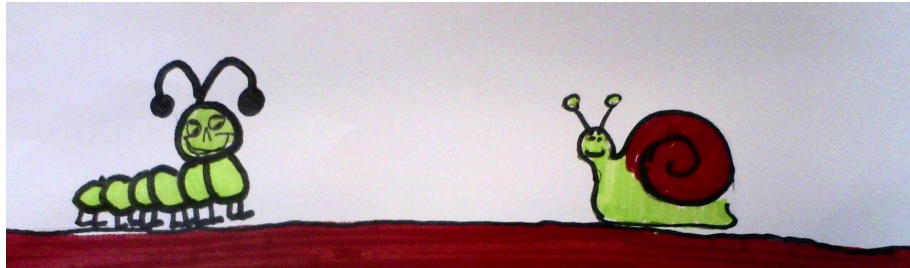
El Nim presentava una personalitat vergonyosa, a més no es socialitzava gaire amb ningú. Ell tenia dos amics de sempre amb qui se sentia a gust: el Quim i la Mia. Els seus amics no eren tan vergonyosos com ell, però eren molt estrictes. Ell des de sempre, havia tingut un somni: pujar el gegantí pi que hi havia al costat de l'hort del Manel i veure les muntanyes de Montserrat des de la copa.

Tot i que al Nim sempre li havien dit que no aconseguiria el seu somni. Ell mai s'havia rendit i un dia es va preparar una mica d'aigua a un porró, una mica d'enciam i se'n va anar del cau amb pas decidit. Quan els seus pares el van veure i van entendre que estava fent, li van dir que fes el que volgués i que ell assumiria les conseqüències. Ell els va ignorar i se'n va anar amb pas decidit a acomiadar-se dels seus amics, en Quim i la Mia. Ells li van dir que era una bogeria, però el Nim estava decidit, volia pujar aquell pi. Van arribar fins al pi, es van acomiadar, i el Nim va començar a pujar, es va posar vertical i va anar pujant el pi.

Quan no portava ni mig metre va mirar cap avall i li va agafar molta por. Va pensar embaixar i retirar-se, però no, ell volia aconseguir-ho. Va rempendre la marxa i quan es va fer de nit va veure un forat i s'hi va amagar. De cop i volta va aparèixer una silueta, el Nim atemorit va començar a arrossegar-se cap endarrere. Aleshores va sortir una petita eruga espantada perquè algú havia entrat al seu cau. L'eruga li va preguntar al pobre Nim qui era i per què era allà. Ell li va explicar qui era i per què

era allà. L'eruga es va emocionar i va voler unir-se al repte. Van passar la nit al cau i al dia següent van enfilem cap a la punta del pi. Van pujar incansablement fins als dos metres i mig, on es van parar a descansar. De cop i volta va caure una pinya, van mirar cap a dalt i hi havia un esquirol, els va preguntar què hi feien allà i ells ho van explicar. L'esquirol es va sorprendre i els va oferir una mica d'aigua. I després de xerrar una mica amb l'esquirol, van posar-se a fer camí.

Després d'una hora arrossegant-se pel pi van poder arribar a la punta. Per fi el cargol va poder veure tranquil·les Muntanyes de Montserrat a la punta del pi del costat de l'hort del Manel, i a més amb una nova amiga: l'eruga. Van gaudir una mica del moment, van enfilem cap al niu de l'eruga, van passar la nit i es van acomiadar, "Et visitaré" va dir l'eruga. El Nim va arribar a baix, no hi havia ningú. Va anar cap al seu niu, en entrar es va trobar els seus pares i els seus amics plorant perquè el donaven per mort. Ell els hi va explicar la història, els seus amics i els seus pares es van quedar bocabadats, però es van alegrar molt de que estigués bé. Van fer un gran sopar i ho van celebrar tota la nit.

***Si vols aconseguir alguna cosa mai t'has de rendir
confia en tu mateix i esforça't per aconseguir-ho.***